

INTERVIEW MET MARGRIET PRONK

De rode lijn in het werk van kunstenares Margriet Pronk is het menselijke tekort. Daarom laat ze graag de onvolkomenheden zien van de mens. 'Mensen kunnen fantastische, maar ook hele stomme dingen doen. We doen allemaal ons best, maar vaak gaat er toch ook heel veel fout. Het is lastig om altijd mededogen te hebben voor andere mensen, maar dat is uiteindelijk wel het doel.'

Waarom intrigeren juist de onvolkomenheden van de mens je zo?

'Ik vind mensen toch vaak vreselijk onbeholpen. En ik vraag me ook vaak af: waar is iedereen toch mee bezig? We zijn vaak heel onmachtig. Verder maken we onszelf ook vaak heel belangrijk, terwijl we dat eigenlijk niet zijn. Ik vind het niet interessant om een stilleven of een portret te maken, zonder dat het voor mij een bepaalde diepere laag heeft. Ik probeer die diepere laag omhoog te halen. Uiteindelijk moet het een beeld zijn waar ik tevreden over ben en dan hoop ik dat andere mensen daar ook iets in herkennen.'

Wat maakt dat het ene beeld je wel aanspreekt en het andere niet?

'Soms valt je oog ergens op, zonder dat je echt kunt uitleggen waarom. Dan ga ik ermee aan de slag en terwijl ik bezig ben, probeer ik altijd iets toe te voegen zodat het beeld sterker wordt. Soms ontstaat er dan tijdens het schilderen iets wat je niet van tevoren hebt kunnen bedenken. Zo vond ik op internet een foto van een vrouw die jongleert. Het beeld trof me: ze had een prachtige jurk, moeilijke pose; het was heel krachtig. Ik heb haar wel uit haar omgeving gehaald: dus de voorstelling intact gelaten, maar de achtergrond veranderd. Tijdens het schilderen merkte ik dat ze opeens zes vingers had. Dat maakte het beeld voor mij sterker: ik heb het zo gelaten. Met het eindresultaat ben ik ontzettend tevreden, de sfeer van het schilderij beantwoordt helemaal wat ik zocht.'

[Bewerken](#) [Verwijderen](#)

Rond 2012 ben je weer serieus begonnen met schilderen. Vanwaar?

'Ik had een bedrijfje in het bouwen van websites. Dat vond ik om verschillende redenen lastig worden. Maar wat wilde ik dan? Schilderen vond ik steeds leuker en ik heb toen de stap genomen. Dat kwam niet helemaal uit de lucht vallen: in de jaren 80 heb ik de docentenopleiding tekenen en handvaardigheid gedaan. Ik had het idee om het onderwijs in te gaan, maar dat was destijds moeilijk. Toen ben ik me gaan richten op grafisch ontwerp en daarna dus op het bouwen van websites. Op de opleiding heb ik eigenlijk niet geschilderd: het was vooral tekenen. Ik moest het dus wel echt leren. Het komt erop neer dat ik gewoon maar ben begonnen: veel oefenen, lezen, uitproberen en ik heb les genomen bij Atelier van Wees, waar ik veel aan heb gehad. Al doende zoek je een eigen weg.'

[Bewerken](#) [Verwijderen](#)

Schilderen noem je een onderneming die vaak schuurt en kraakt: kun je dat toelichten?

'Dat kan op verschillende vlakken zijn. Ik kies een afbeelding en daar wil ik een schilderij van maken. Vaak weet je niet precies waar je aan begint: het kan soms een hele worsteling worden. Puur technisch bijvoorbeeld: ik leer nog steeds te schilderen. Maar het kan ook zijn dat het schilderen wel gaat, maar dat het beeld dat ik wil weergeven niet lukt. Ik heb dat beeld dan ergens om uitgezocht, maar waarom? Dat probeer ik dan naar boven te krijgen. Soms ben je op driekwart en realiseer je je: dit is het toch niet. Er zit geen spanning in; het is een levenloos ding. Sommige schilders kunnen fantastisch schilderen, maar het roept geen emotie op. Dat is heel persoonlijk. Als ik een schilderij af heb en mensen alleen maar zeggen dat het mooi geschilderd is, dan vind ik dat jammer. Als ik merk dat het iets doet bij mensen, dan geeft dat veel voldoening.'

[Bewerken](#) [Verwijderen](#)

Hoe belangrijk is kleur in jouw werk?

'Ontzettend lastig. Ik kan me goed herinneren dat ik op de lagere school een kleurentest moest doen. Patronen en kleuren herkende ik niet; ik kon ze er niet uithalen. Toen zeiden ze: je moet geen beroep kiezen waar je veel met kleur werkt. Een paar jaar terug dacht ik: ik vind kleur heel lastig en in mijn werk heb ik niet een uitgesproken kleurenpalet. Hoe komt dat? Als ik probeer te schilderen, moet ik vaak zoeken welke kleur iets is. Toen ben ik online een test gaan doen en bleek dat ik echt kleurenblind ben. Ik heb geen idee wat dat verder voor invloed heeft op het schilderen, omdat ik niet beter weet. Vaak kan ik iets qua kleur helemaal niet inschatten. Dan zit ik met mijn handen in het haar. Hele sprankelende schilderijen hoeft je bij mij niet te verwachten, want dat past niet bij mijn stijl. Het is een worsteling, maar gaat vooruit. Dus ik heb goede hoop.'

[Bewerken](#) [Verwijderen](#)
[Toevoegen](#)

AUTEUR

Tekst: Ilse Knol

MEER INFORMATIE

<http://margrietpronk.nl>

AFBEELDINGEN

How to thread a bobbin

Indigo

Measure

Memory juggling

Red ribbon

Rivet gun

Sebastian

TAGS

Interview

Inspiratie
